

REDAKCAJA
ADMINISTRACJA
Rua Em. Perneta, 842
Prenumerata roczna
W Brazyliji 20\$00
W Argentynie, Uru-
gaju i Paragwaju
5 pezów argent.
W U.S.A. itd. 2 dol.
Pisnia z góry
Cena numeru \$300
Za Kurytybą \$400

GAZETA POLSKA W BRAZYLII

Primeiro Jornal
em lingua polo-
nês na Ameri-
ca do Sul

Adres na listy i prze-
syłki pieniężne:

GAZETA POLSKA
Caixa Postal B
CURITIBA — PARANA

NR. 41 KURYTYBA S. PAULO NA NIEDZIELE DNIA 13 PAZDZIERNIKA ROK 1940

DYREKTOR: P. OLIVEIRA SAPORSKI

REDAKTOR I WYDAWCA: PAWEŁ NIKODEM

WĘGIEL KRAJOWY

Prezydent republiki podpisał świeży dekret o zabezpieczeniu produkcji węgla brazylijskiego a zarazem reglamentujący jego wydobycie. Dekret przewiduje zastosowanie tych środków w zagłębiach węglowych wzdłuż kolei Jacuhy, w RGRS, a w stanie Sta. Cat. wzdłuż kolei na południowym wybrzeżu, w portach Laguna i Imbituva. Powstanie zakład dla wyrobu brykietów z węgla krajowego, jakoteż specjalna flota rzeczna i morska dla przewozu węgla. Instytut technologiczny i Departament produkcji mineralnej otrzymają stosowne urzędników do pracowni, dla przeprowadzania badań i orientacji technicznej.

Art. 6-ty wspomnianego dekretu ustanawia, że urzędy celne będą wydawały ładunki węgla zagranicznego, w stanie zwykłym lub brykietach, tylko za przedstawieniem dowodu, że sprowadzający nabył równocześnie węgiel krajowy wagi co najmniej 20 procent ilości, jaka nadeszła dlań z zagranicy. Wedle art. 9 rząd ustali półroczny termin dla zastoso-
wania typów węgla w kopalniach krajowych, a za podstawę będą służyły wnioski Rady narodowej dla kopalni i hutnictwa. Art. 11-ty ustanawia, że na zasadzie wniosków wspomnianej rady, rząd republiki wyznaczy każdego roku, ile dana okolica ma zakupić węgla krajowego do celów wywiązania się z warunku przewidzianego w art. 6.

Art. 13-ty przewiduje nast. taksy: 10 mlr. od tony sprowadzanych z zagranicy olejów, z wyłączeniem gazoliny; naty, 2\$000 od tony węgla krajowego, oddanej na rynek. Ze źródeł tych będą pokrywane wydatki wynikające z niniejszej ustawy.

Tradução
O presidente da Republica assinou importante decreto sobre auxilio á produçao do carvão nacional, regulamentando, ao mesmo tempo, essa produçao. O decreto preve realizaçoes das medidas nas regiões carboníferas, na ferrovia Jacuhy, Estrada de Ferro Tereza Cristina, Portos de Laguna, Imbituva, a installaçao de uma usina de briquetagem de carvão nacional,

a organisaçao de uma frota carbonífera e aparelhamento do Instituto Nacional de Tecnologia e Departamento de Produçao Mineral para pesquisas e orientaçao técnica.

O artigo sexto estabelece que o desembarco alfandegado do carvão estrangeiro, importado bruto ou briquetado, dependerá da apresentaçao da prova da aquisiçao pelo importador da quantidade de carvão nacional correspondente, no mínimo, a 20% da quantia importada. O artigo nono prevê que o governo fixará o prazo de seis meses para as caracteristicas dos carvões nacionais, de acôrdo com os estudos propostos pelo Conselho Nacional de Minas e Metalurgia. O artigo onze prevê que a venda do carvão nacional para efeito da porcentagem de aquisiçao dos importadores será fixado anualmente pelo governo da Uniao para as diversas regiões do pais, por proposta do Conselho.

O artigo treze estabelece as seguintes taxas: 10\$000, por tonelada de óleo importado, exceto gazolina e querosene, 2\$000 por tonelada de carvão nacional entregue no mercado para ocorrer as despesas oriundas do decreto-lei.

Brazylia-Argentyna

W Rio podpisano nowy układ handlowy między Brazylią i Argentyną. Jest rzeczą zbyteczną wspominać o istniejących już ożywionych stosunkach między Brazylią i wielką sąsiadką z południa. Wymiana handlowa zostanie powiększona dla dobra obu krajów. Nowy układ określa wysokość wzajemnego obrotu handlowego na kwotę do 150 milionów mlr. dla każdej ze stron. Dla nabycia nadwyżek produkcyjnych będzie otwarty wzajemny kredyt w wysokości 50 mln. pezów. Do nadwyżek zaliczono kawę, pszenicę, drzewo, węgiel i matę.

Foi assinado no Rio o acordo comercial entre o Brasil e Argentina. Desnecessario se torna falar dos já existentes intensas relações entre o nosso pais e a grande amiga do sul. Bem, essas relações serão ainda mais desenvolvidas, para o bem de ambos os países. — O comercio anual será, para cada um dos países, até 150 mlr. contos. Para a aquisiçao dos excedentes da produçao haverá um credito reciproco de 50 milhoes de pesos arg. (250 mlr. contos). Entre os excedentes são colocados o café, o trigo, a madeira, o carvão e o mate.

Osadnik Polski

(Correio da Manhã, Rio — 25.9.1940)

1) Gdy Brazylia stanowią kolonię, jedynymi emigrantami, którzy się do niej udawali, byli murzyni i Portugalczycy. Dopiero D. João VI, opuściwszy Portugalie w ucieczce przed Napoleonem, zrozumiał wprędce, jak potrzebna jest dla Brazylii imigracja twórcza, złożona z ludzi pracy. Od tam też porty brazylijskie stanęły otworem dla napływów z całego świata.

1820. Polska, żywa w sercach swych synów i władająca ich duchem, była wykreślona z map urzędowych. Pod jarzmem trzech potężnych najezźców, Polacy — ci sami Polacy, którzy przez całe wieki ośmiatli obcych, bezlitosnie nieprzyjaciół przed nawiatu barbarzyństwa i którzy stali wśród najbardziej rozwiniętych narodów Europy — stracili prawo do bytu; stali się przedmiotem wywozu.

I tym sposobem, jako artykuł eksportu niemieckiego, wyładowała tu w 1824 r. pierwsza grupa osadników polskich. Wyrwano tych ludzi z ich domów, z ich ziemi ojczystej, z ich gniazd odwiecznych, gdzie nie pozwalano im nawet na używanie rodzanej mowy.

Pałła ich niewygasta tęsknota za daleką ojczyzną, lecz tutaj znaleźli wolność, którą cenili nad życie, i w atmosferze swobody, w trudzie i znoju przystąpili do uprawy pól, pobudowali domy,

dali dobre wychowanie swym dzieciom, a gdy w groby się kładli, zamykali oczy w spokoju serca, spełniwszy swój obowiązek tak względem przybranej ojczyzny jako też względem swoich najbliższych. Umierali szczęśliwi, nie przyniósłszy wstydu ani swemu ludowi, ani swym nowym gniazdom w ziemi, która ich przyjęła.

Osadnik polski, który nie miał wówczas przedstawicielstwa dyplomatycznego przy dworze cesarskim, przybywał tu i zakładał ogniska bez żadnej pomocy, nie miał nikogo, koby się nim zaopekował. Klimat, warunki meteorologiczne, zdrowotność okolicy, środki komunikacyjne — o wszystko to rząd mało zadawał sobie kłopotu, aczkolwiek istniał już wówczas instytut załodnienia w Rio. Rząd chciał, aby emigrant chwycił się pracy i rozwinął wskazaną mu miejscowość, lecz na tym wszystkim się kończyło. Przybywający otrzymali narzędzia, i marzył w puszczy! A co to były za bory w 1824 roku!... W ślad za mężem szła zasmucona niewiasta, niosąc na ręku płaczącą dziewczynę.

Schodżyli lata... Posuch i ulewne, wiatry i burze oraz groźne niepogody spadają na kraj. Wojny zakłócają spokój wewnętrzny i zewnętrzny Brazylii.

Wojna Urugwajska. Sprawa cisplatyńska. Tam to pierwszy

imigranci polscy padają na polach bitew, w obronie honoru, godności i całości ojczyzny przybranej. Wojskowe zapiski brazylijskie dają świadectwo ich świetnym czynom, ich nieustraszonej odwadze. Żołnierz polski, który niedawno temu zadziwił świat swą siłnością, którego bohaterstwo i dyscyplina znajdują uznanie nawet u nieprzyjaciela, wykaż już wówczas, z jakiego materiału jest ulepiony, i podniósł bardzo wysoko uznanie dla swych barw i znaków. Aby wskazać w pamięci ich świetne czyny, przypominam rozkaz dzienny markiza Barbaceny z dnia 27 maja 1827 r. Przypominam kapitana Stefanowskiego, który w dniu 20 listopada 1827, na czele swego oddziału wstrzymał chwałebnie zajęty nieprzyjacielski atak. Chcę wspomnieć generała Trompowskiego, który odznaczył się w wojnie z Paragwajem a którego potomkowie po dziś dzień noszą mundury wojsk brazylijskich. Nie sposób przeoczyć Niewiadomskiego, oficera 15-go batalionu w tej samej wojnie. W ataku na fort Itupuru dnia 17 kwietnia 1866 r. odznaczył się Julewski, Kniewicz i Przewodowski. Ojciec tego ostatniego, Andrzej Przewodowski, inżynier i geolog, już w 1850 roku wskazywał na bahijskie Lobo i inne złoża naftowe w Brazylii.

Gdy jedni przelewali krew w pierwszych szeregach, drudzy, niejako w odwodzie, zdobywali puszcze, przeprowadzali drogi i wygrzebywali orne pola z pod korzeni edwiecznych borów, uznani od świata do zmierzchu, niepowstrzymani w pionierskim rozpędzie. Iuż ich padło ofiarą bestyj leśnych, iuż innych pokonały choroby zakaźne, a nie było nikogo, koby tym ofiarom puszczę przyszedł z pomocą! Przed oczyma moimi przesuwały się obrazy kości ludzkich, rozrzuconych w febrycznych okolicach południa brazylijskiego. Z lasów Cruz Machado i innych miejscowości wstaje zmore strasznego dramatu, gdy zwłoki ludzkie stawały się pokarmem wiewiórek, bo do kopania nogi brakło czasu i rąk ludzkich. Dopiero gdy dziewięćdziesiąt procent tych nieszczęśliwych zginęło, wtedy wreszcie przyszła rządowa pomoc zdrowota.

Lecz polscy zdobywcy puszcz nie upadli na duchu, acz byli wyczerpani do ostatecznych granic. Odwrócić, przeciwności życia hartowały ich wolę i podniecały pionierów do tym większych wysiłków.

O Imigrante Polones

(1) Quando o Brasil era ainda colonia, as unicas emigraçoes que se faziam para cá eram a de negros e a de portugueses. D. João VI, abandonando Portugal sob a ameaça de Napoleão, em breve comprehendem a necessidade de uma imigraçao util e trabalhadora. Desde então os portos brasileiros foram abertos á emigraçao universal.

1820. A Polonia, viva e soberba nos coraçoes de seus filhos, não figurava nos mapas officiaes. Sob o jugo de tres poderosos opressores, os poloneses, esses mesmos poloneses que anos atrás salvaguardaram os seus impiedosos inimigos da invasão dos barbaros, que refulgiam por entre os mais civilizados povos do continente, perderam o direito de existir; as proprias personalidades eram coisas de exportaçao.

E assim em 1824 chegaram os primeiros imigrantes poloneses, como exportaçao alemã, arrancados de seus lares, de suas patrias, dos berços em que nasceram, mas onde nem sequer lhes era permitido usar a propria lingua.

Sob a saudade constante da patria distante, gozaram aqui a liberdade que tanto ambicionavam, e nella, graças ao trabalho incessante e arduo, cultivaram o solo, constituiram seus lares, educaram condignamente seus filhos, e morreram com a consciencia tranquila por ter cumprido os seus deveres para com a patria adoptiva e para com as suas familias. E morriam felizes por não terem envergonhado o seu povo, o seu berço em terra que os acolheu.

O imigrante polones que então não

PADEREWSKI Jedzie do Stanów Zjednocz.

Albany (St. Zj.) Polska Rada Narodowa w Stanach Zjedn. podaje do wiadomości, że sławny na cały świat pianista polski Ignacy Jan Paderewski został zatrzymany w Hiszpanii, kiedy starał się o bilet do Stanów Zjedn. Rada zwróciła się do departamentu (ministerstwa) spraw zagranicznych w Waszyngtonie z prośbą o poczynienie starań celem uwolnienia Paderewskiego. Informacja owa dodaje, że Niemcy obawiają się skutków wielkiej popularności Paderewskiego w Ameryce.

Madrid. Przybył tu z Saragossy szef rządów polskich i znany w całym świecie mistrz fortepianu Ignacy Paderewski, udający się do Lizbona a stamtąd samolotem do Stanów Zjedn.

Tradução

Albany (Estados Unidos) (U.P.A.) A Uniao das Associaçoes Polonezas informa que o famoso pianista e chefe do governo da Polonia Ignacy Paderewski foi detido na Hespanha, quando negociava a sua passagem para os Estados Unidos. A Uniao dirigiu-se ao Departamento de Estado, pedindo que empregue seus bons officios para obter a liberdade de Paderewski. A communicaçao acrescenta que a Alemanha recebe a popularidade do referido artista nas Americas. Madrid. (U.P.A.) O presidente de Saragossa, chegou a esta capital, o ex-presidente e pianista da fama mundial, sr. Paderewski, que seguirá para Lisboa.

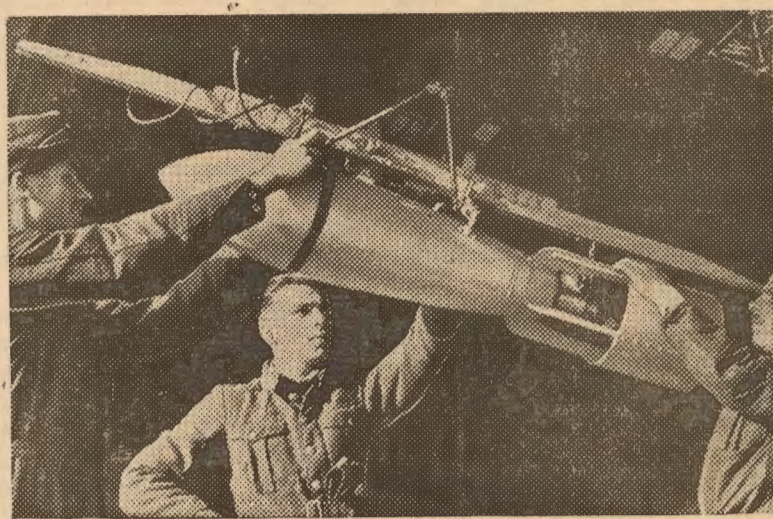
tinha representaçao diplomatica alguma junto á Corte, estava aqui como que desamparado, sem protecção. O clima, as condiçoes meteorologicas, a saubridade da região, os meios de communicaçao pouco importavam ao governo, embora já no Rio existisse o Instituto do Povoaamento. Queriam, sim, que o emigrante trabalhasse e produzisse em determinada zona — era só e era tudo. Recebia a ferramenta e marchava para o matto. E que matinho era esse de 1824!... Atras ia a esposa aflicta, carregando em seus braços uma criança chorando...

Passam-se os annos... Seccas e chuvas, ventos e tempestades, intemperies tremendas assolam o Brasil. Guerras embarçam a sua vida politica interna e externa.

Guerra do Uruguay. Questão Cisplatina. Ali os imigrantes poloneses na defesa da honra, da dignidade e da integridade da patria adoptiva, tombam nos campos de batalha. Os seus lances de gloria, os seus rasgos de bravura são assignalados nos escriptos militares brasileiros. O soldado polones, que ainda ha pouco assombrou o mundo pela sua combatividade cujo heroismo e disciplina são reconhecidos até pelo inimigo, já então revelou de que massa era feito, elevando bem alto o conceito da farda que envergava. Para evocar os seus feitos, lembro a ordem do dia 27 de maio de 1827, assignada pelo marquez de Barbacena. Lembro o capitão Stefanowski que no dia 20 de novembro de 1827, ao lado de seus companheiros, resistiu gloriosamente á tremenda offensiva inimiga. Lembro o general Trompowski, cujos descendentes ainda hoje envergam a farda do Exerçito Nacional, e se destacou na guerra do Paraguay. Lembro ainda Niewiadomski, official do 15º Batalhão, durante a mesma guerra. No ataque ao forte de Itupuru, no dia 17 de abril de 1866, distinguiram-se Julewski, Kniewicz e Przewodowski. O pae deste, André Przewodowski, geologo estudioso, já em 1850 assignalava a região do Lobo e demais zonas petrolíferas brasileiras.

Enquanto estes na vanguarda derramavam o seu sangue, os que ficaram na retaguarda, com ardor e entusiasmo, desde a aurora até ao occaso, desbravavam as mattas, construíram estradas, exploravam o solo. Quantas centenas desses infelizes morreram nas garras das feras terriveis ou victimados pelas doenças infecciosas, sem ter quem os socorresse! Na minha imaginação vejo aquella ossada humana esparramada nas zonas paludicas dos Estados sulinos; vejo o drama pavoroso de Cruz Machado e mais outros lugares onde os porcos devoravam os cadaveres que não podiam ser enterrados por falta de tempo e de algem. Somente quando mais de noventa por cento desses infelizes já não existiam é que veio o auxilio sanitario.

Esgotados, amediados, com miserias reservas organicas, nao desanimaram. Ao contrario, os reveses da sorte mais afixavam as suas vontades, mais inflamavam as suas ambiçoes de triumpho. (Continua)

Obrazek jest zdjęty w chwili, gdy polscy lotnicy w Anglii przygotowują się do nalotu na wroga i zakładają właśnie bombę pod aparat. — A gravur mostra pilotos poloneses na Inglaterra preparando-se para um raid sobre a Alemanha. Ve-se a collocaçao de uma bomba.

Polska Pieśń w Rio

Dnia 30.9 odbył się w Teatrze Muncyjalnym w Rio wieczór artystyczny na dochód Czerwonego Krzyża Brazylijskiego, Brytyjskiego oraz Polskiego, z udziałem słynnego artysty polskiego Jana Kiepurę i jego czarujacej małżonki Marty Eggert. Było to zarazem pożegnanie się z artystów z Brazylią. Największy teatr stolicy zapelniał się śmietanką towarzyską. Byli obecni: Pani Prezydentowa Darcy Vargas, małżonka prezydenta republiki wraz z członkami rodziny; Prefekt stolicy Henryk Dodsworth z małżonką, przed stawiciele świata urzędniczego, reprezentanci korpusu dyplomatycznego, sery kulturalne, artystyczne i towarzyskie. Jak zawsze Marta Eggert i Jan Kiepura wzbudzili szczerą zachwyt wśród zgromadzonych, śpiewając między innymi polskie pieśni ludowe, które znalazły gorący poklask — jako wyraz uznania dla świetnych artystów oraz hołd dla ich umęczonej ojczyzny.

Tradução

Em 30.9 no Teatro Municipal no Rio realizou-se um festival em beneficio da Cruz Vermelha Brasileira, Britannica e Polonesa, com participaçao do celebre tenor polones Jan Kiepura e sua esposa, Marta Eggert. O maior teatro do Rio de Janeiro se apresentava assim repleto, de uma assistencia selecta e brilhante, tendo comparecido ao espectáculo a Exms. Sra. Darcy Vargas, esposa do Chefe da Nacao, e pessoas de sua familia, o Prefeito Henrique Dodsworth e Senhora, elementos destacados do officialismo, grande representaçao do Corpo Diplomatico dos circulos culturais e artisticos e do mundo social. Como sempre, Marta Eggert e Jan Kiepura entusiasmaram o publico, cantando, entre outros, composicoes de autores poloneses a algumas cançoes populares da Polonia, que foram vivamente aplaudidas pela assistencia, marcando, assim, a admiracao da plateia pelos grandes artistas e por sua gloriosa patria.

**Czy masz uregulowaną przed-
płatę za rok bieżący?**

Zapamiętaj

dobrze
ten
znak

Jest to godło znanej i cudownej maści

Pomada Minancora

Jest to najlepsza maść, która leczy wszystkie rany na skórze ludzkiej, a ma nawet zastosowanie u bydła

NAD MINANCORĘ NIEMA LEPSZEJ POMADY

Farmarcia Cruz w Avaré, stan S. Paulo wyleczyła pomadą MINANCORA wrzody, których nawet preparat 914 nie zdołał być usunąć. Pani Carolina Palhares z Joinville wyleczyła jedynym pudelkiem ranę, zadawaną od 9 lat. Były setki podobnych wyleczeń.

POMADA MINANCORA jest w użyciu w szpitalach domach zdrowia i klinikach lekarskich.

WAŻNE Prawdziwą POMADĄ MINANCORĄ nie jest nigdy sprzedawana inaczej, jak tylko w pudełkach oryginalnych z godłem, jak wyżej. Odrzućcie naśladowców! Żądajcie tylko MINANCORĘ prawdziwej, w pudełku oryginalnym.

Uważajcie dobrze przy zakupnie!

Jest to produkt Laboratorios „Minancora”, Joinville

Każdy zapobiegliwy gospodarz stara się, aby miał zawszej domu znakomite piwo **IMPERIAL PILSEN** oraz świetny i rowy wynalazek „**DELICIOSO**” z soku pomarańczowego **bez alkoholu** z browaru ATLANTICA - Curitiba, Av. Iguassu nr. 153. Telefony 790 lub 791

